

Statspolitikk ikke ført for os? Er det ikke begrundet i, at vi have haft Regjeringer, baade vi her i Landet og Isländerne for deres Deel af Riget, der ikke have seet Forholdene med de Dine, hvormed vi troe, at det vilde været rigtigt at betragte dem? Men er det en rimelig Grund, hvorfor Danmark nu og i al Fremtid ganske særlig skal betale til Island? Er det Andet, hvorpaa Forlangendet støttes, ikke det, at man stadig taler om, at Udgifterne paa Island ifølge Tidens Fremgang altid vilde blive større og større, og at Danmark ved at overdrage dets Finantser til det selv vil blive fri for de stedse stigende Udgifter? Men er det ikke saaledes ogsaa herhjemme hos os, at Udgifterne stige stadig og stadig? Og kunne vi kaste dem over paa Andre? Maa vi ikke selv bære de forøgede Udgifter, som Tiden kræver af os? Er det ikke fornuftigt, at Island ogsaa bærer sine forøgede Udgifter, som falde paa det? Derom sees ikke det Mindste i Betænkningen fra Islands Side, og det forekommer mig at være det Uheldige i dette Lovforslag, at Regjeringen, som hidtil har staaet paa et andet Standpunkt, nu ved at fremlægge Loven i den Skikkelse, den har, paa en Maade har givet Isländerne Ret i deres Haab om, at de kunne sætte deres Betragtningssmaade igjennem, paa en Maade har udtalt, at der dog er noget fornuftigt i at fordrø disse store Summer af os. Seg er fuldstændig enig i, at man ikke skal gaae den strenge rettlige Vej, som det ærede Medlem, der nu udtalte sig, sagde; thi, hvis vi vilde gaae den strenge rettlige Vej, vilde vi vist aldrig komme videre end den anden Minoritet i den Commission, der engang har været nedsat, foreslog, og hvad denne anden Minoritet, Bjerring og Nughorn, foreslog, er en reen Ubetydelighed mod, hvad der nu forlanges. Ogsaa jeg mener, at vi skulle være høimodige mod Isländerne, men jeg tror ikke, at denne Høimodighed fornuftigvis kan gaae videre end den tredje Minoritet — Steffensen og Eschering — meente, nemlig dertil, at vi sige: Vi ville for Islands Skyld finde os i, at dette Forhold nu engang har udvirket sig saaledes, at 3 Islandere ere blevne vantte til, at vi heri Danmark tilskyde saa og saa meget til Oders Finantser, dette ville vi derfor vedblive at give. — Ja, jeg vil ogsaa være med til

at indrømme, at vi drive vor Høimodighed saavidt, at vi i de første Aar tilskyde noget mere end hidtil, fordi denne Overgang kan blive Isländerne lidt trykkende; men det kan jeg ikke tilbageholde, at naar man skal gaae videre endnu, saa vil det være en ikke nærmest høimodig men ligefrem ganske mærkkelig flod Maade at handle paa, en Maade, som vistnok, fordi den ikke er fornuftmæssig, neppe vil finde Tilslutning af Fleertallet heri Thinget. — Seg for mit Vedkommende kan derfor ikke see Andet, end at det er uheldigt, at Regjeringen har forelagt dette Forslag, som i Virkeligheden er det samme, som er vedtaget deroppe i Island paa Grundlag af den af mig nævnte falske Betragtningssmaade og tilmed, det maa indrømmes Isländerne, dog kun af et meget ringe Fleertal, istedetfor at Regjeringen skulde have holdt fast paa sit eget oprindelige Forslag, som jo ogsaa et meget stort Mindretal i Althinget har sluttet sig til, og som med Rette maa siges at være høimodigt mod Island. Seg skal ikke gaae videre ind paa denne Sag, thi jeg tror med den ærede sidste Taler, at den nærmere maa forhandles i et Udvalg; men jeg har i Mod sætning til ham ikke villet undlade strax at erklære, at jeg ikke kan see rettere, end at det Yderste, vi kunne gaae til, er det Forslag, der i sin Tid af Regjeringen har været forelagt Althinget, og som, hvad jeg nylig sagde, et meget stort Mindretal der har erklæret at kunne være tilfreds med. Seg skal tilføie, at jeg ikke engang tror, at vi gjøre Isländerne nogen virkelig Tjeneste med at stærke dem Mere; jeg har nemlig den Anskuelse, at man gjør Enhver, og saaledes ogsaa Isländerne, en daarlig Tjeneste ved at stille sig paa anden Fod ligeoverfor dem end den, at en Mand maa staae paa sine egne Been og et Land ligeledes, altsaa Island dog ogsaa i en væsentlig Grad selv bære sine Udgifter og udrede, hvad der udføres til Opretholdelsen af Landets Stilling og Beboernes Fornødenheder.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, skal jeg meddele det ærede Thing Udvaldet af den endelige Optælling af de af-